

hvor de 2 Meninger kom til at staa med lige mange Stemmer. Som Ordningen er i det ny civile Retsplejeforslag, er det ordnet saaledes, at der ikke bliver noget Tilfælde, hvor Stemmerne komme til at staa lige. Imidlertid forudsættes det her, at Stemmerne kunne komme til at staa lige, og saa mener Udvalget, at den gamle juridiske Regel skal opretholdes, nemlig at i Tilfælde af Tvivl skal den mildere Afgørelse være gældende. Det kunde jeg ønske at høre den højtærede Forsvarsministers Mening om.

Saa er der Ændringsforslaget under Nr. 40, der gaar ud paa, at det ikke skal være Generalauditøren, men Formanden, der skal oplæse Dommen, og Ændringsforslaget under Nr. 41, der gaar ud paa, at Udfærdigelsen fra Retten kun skal underskrives af eet Medlem af Retten, nemlig Generalauditøren, medens Lovforslaget kræver 2 Underskrifter. Dette er kun en ren Hensigtsmæssighedsforanstaltning.

Jeg har nu gjort Rede for de Ændringsforslag, der ere stillede, og jeg skal sluttelig gøre den Bemærkning, at det forekommer mig utvivlsomt, at for en ædruelig Betragtning er Lovforslaget, som det er foreslaaet fra Ministerens Haand, et betydningsfuldt Fremskridt. Jeg antager, at det vil møde almindelig Tilslutning her i dette Ting, naar jeg udtaler, at fra et demokratisk Synspunkt set betegne ogsaa de Ændringer, Udvalget foreslaar, et Fremskridt. Jeg skal altsaa hermed anbefale baade Udvalgets Ændringsforslag og Lovforslaget til det høje Ting.

Borgbjerg: Om de Ændringsforslag, som den ærede Ordfører (Sveistrup) nu har gennemgaaet, skal jeg erkende, at de i det store og hele ere ikke uvæsentlige Forbedringer af det Lovforslag, der blev forelagt af Forsvarsministeren i Efteraaret, og det Mindretal, hvortil jeg hører, saavel som et andet Mindretal har ogsaa kunnet slutte sig til disse Ændringsforslag, i hvert Fald subsidiært, nemlig hvor vi selv have videregaaende Ændringsforslag. Jeg skal dog gøre den Bemærkning, at der er ikke ringe Tvivl om Ændringsforslaget Nr. 3, den ny § 4, første Stykke, der bestemmer, at naar en Underofficer kommer for en Krigsret, skulle de menige udgaa. Naar man overhovedet i den nuværende Krigsretspleje har den Ordning, at samtlige Klasser deltage i Krigsretterne, have vi været i Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt her at lade de menige udgaa, naar

det var Underofficerer, der kom for Retten, og vi ere slet ikke sikre paa, at det er noget, der særlig vil tilfredsstille Underofficererne. Underofficererne have et ganske andet Krav, som de lægge megen Vægt paa, og det have vi tilfredsstillet ved vort Forslag om Krigsrettens Sammensætning — det er Ændringsforslag under Nr. 27 — nemlig, at naar en Underofficer kommer for Overkrigsret, skal en Stabssergent eller Overbaadsmand deltage i denne Overkrigsret i Stedet for en af Officererne. Det er et meget levende Krav fra Underofficerernes Kreds, som vi gerne ville henstille til det høje Ting at efterkomme. Man ved, det har vakt megen Misstemning, at den Krigsret, som dømte Hornblæseren i Aalborg i Sommer, var en saakaldt Stabskrigsret, hvori ingen Underofficer havde Sæde. Det forsvares med, at den Sag, som forelaa for denne Overkrigsret, var en blandet Sag. Det var ikke blot, siger man, den paagældende Underofficers Sag, men det var ogsaa de paagældende Løjtnanters Sag. Det er en Forklaring, som jeg aldrig har kunnet faa fat i, jeg synes ikke, det var en blandet Sag, men der forelaa Løjtnanternes Sag, ligesom der forelaa Hornblæserens Sag.

Jeg skal saa efter at have erkendt, at paa dette ene Punkt nær, som jeg nu har dvælet ved, ere Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag i det hele og store Forbedringer, endvidere sige, at de dog ikke kunne tilfredsstille os. Vi have fra vor Side set med en vis, hvad skal jeg kalde det, Misstemning kan jeg godt sige, paa, at Forsvarsministeren forelægger et saadant lille Revisionsforslag, efter at vi i mange Aar have krævet en virkelig Revision af vor militære Retspleje, efter at Folketinget i 1895 enstemmig har krævet en saadan, og vi nære en, som det forekommer mig, vel begrundet Frygt for, at naar det lykkes at gennemføre et saadant mindre Revisionsforslag, skal det blive en Sovepude for den militære Administration, for Forsvarsministeren til at sove videre paa og til at leve videre paa uden alt for voldsomt stikkende Samvittighedsnag, og at saa Tiden for en fuldstændig Revision af den militære Retspleje skal skydes ud.

Nu kan man sige, at det er umuligt at komme til en Revision af den militære Retspleje, saa længe vi ikke ere komne til en Revision af den civile Retspleje. Det kan man sige, og der har da ogsaa tidligere under Forhandlingerne her i Salen, som jeg omtalte ved 1ste Behandling, været delte Meninger blandt Venstre derom.